

Nepoškvrnené počatie Panny Márie

9. december 2024

Gen 3, 9 - 15.20

Milé sestry a bratia v Kristovi

Keď počujeme výraz nepoškvrnené počatie, nielen neveriaci, ale myslím si, že aj 90 percent veriacich nastúpi hneď do „zlého vlaku“ a myslí na udalosť zvestovania Pána, na anjela Gabriela. Bohužiaľ aj cirkev k tomu prispieva výberom dnešného evanjelia, ale ten výber je daný tým, že o Márii máme v evanjeliách len veľmi málo zmienok.

Ak ale počítame presne tak dnešný sviatok neslávim 25 marca - deväť mesiacov pred narodením Ježiša, ale 8. decembra, teda deväť mesiacov pred narodením Panny Márie, ktoré oslavujeme 8. septembra.

A náplň dnešného sviatku je neprítomnosť dedičného, spoločného hriechu, spoločnej náklonnosti nás ľudí ku zlu v Máriinom príbehu od samého počiatku. To, že Mária nepotrebovala byť krstom očistená od tejto náklonnosti.

Ale myslím si, že ani týmto vysvetlením sme sa ešte nedostali do veľmi zrozumiteľnejších vôd. Ako teda máme rozumieť dedičnému hriechu? Katechizmovú poučku by sme možno ešte niekde vylovili, ale ako to súvisí s našim životom? Čo nám dedičný hriech, a aj dnešný sviatok môžu povedať? Nie je to len trochu depresívne spomínanie na dávnu legendu, ktorá má obmedziť našu chuť k životu?

Je zrejmé, že vo svete, v ktorom žijeme je popri dobre prítomné aj zlo. Presviedčame sa o tom každodenne. Ďalej je zrejmé, že čiara medzi dobrom a zlom neprechádza mimo nás, ale cez nás, cez každého jedného z nás. Ak veríme v Boha, ktorý je Stvoriteľom, potom sa pýtame, čo máme robiť aby sme z tejto situácie vyšli tak, že sa cez nás bude šíriť vo svete viac dobro ako zlo.

Nevieme sa pridať k tým, čo hovoria, že všetko je dobré. Aj v dospelosti musíme o dobro pozápasiť my samotní, predsa rozdiel medzi dobrom a zlom nám bol daný rozprávami iných, od ktorých sme štafetu života prijali, a tí sa snažili odkázať nás na Boha nie ako na nejakú anonymnú moc, ktorá si robí čo chce. Ale odovzdávame si príbeh o Bohu Otcovi, ktorému záleží na nás, na našom dobre. Je to príbeh o Bohu, ktorý nás chce viesť k plnšiemu životu. Nie na úkor iných, ale spolu s nimi.

Tak sme aj my dostali načrtnutý určitý zápas, s ktorým sa potom my sami vysporiadavame. Chceme v tomto zápase - nech už je akokoľvek - vydolovať viac života, viac ozajstného dobra. Chceme sa viac priblížiť k Bohu a k druhým ľuďom.

Mária cez svojho Syna, ktorý je zároveň božím Synom mala k Bohu osobitne blízko. Jej rozhodovania boli očistené od náklonnosti ku zlému. To nie je náš prípad, my naopak musíme hľadať, zápasiť. Snažme sa preto či už my samotní, ale aj s myšlienkou na druhých znásobovať dobro, prispievať ním do pokladnice ľudstva, tak aby v nej prevýšilo dobro nad zlom. Náuka o dedičnej vine nás nechce nejakým zdeptať, ani obmedziť našu tvorivosť života, náš elán, ale chce aby sme sa naučili transformovať ju na viac dobra - v nás i vo svete. Snažme sa o to.